

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปี พ.ศ. 2548 ประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับราคาน้ำมันที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามปัญหาดังกล่าวมิได้ทำให้ตลาดอุตสาหกรรมรถยนต์ในประเทศไทยได้รับผลกระทบมากนัก เพราะจากข้อมูลภาวะอุตสาหกรรมยานยนต์ในไตรมาสแรกของปี พ.ศ.2548 เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี พ.ศ.2547 ปริมาณการผลิตและการจำหน่ายรถยนต์ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.49 และ 12.81 ตามลำดับ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, 2548: ออนไลน์) โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงพฤศจิกายนในปี พ.ศ.2547 มีจำนวนถึง 2.75 แสนคัน คิดเป็นร้อยละ 32.79 ของรถยนต์ที่ผลิตได้ทั้งหมด (สมาคมยางพาราไทย, 2548: ออนไลน์) แสดงให้เห็นถึงความต้องการของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับการมีรถยนต์เพื่อการขับเคลื่อนจะกลายเป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำรงชีวิต และจากการที่รัฐบาลได้ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมรถยนต์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยเหตุนี้ ทำให้อุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับรถยนต์โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยางรถยนต์มีแนวโน้มที่จะเติบโตมากยิ่งขึ้นเนื่องจากปริมาณการผลิตยางรถยนต์ย่อมขยายตัวสอดคล้องกับปริมาณการผลิตและการใช้รถยนต์ภายในประเทศ

ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตยางล้อยานยนต์ที่สำคัญของโลกเนื่องจากเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบยางพาราที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีบริษัทในเครือและบริษัทข้ามชาติที่มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูงสุดในโลก 3 บริษัทมาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย ได้แก่ บริษัทสยามมิชลิน บริษัทบริดจสโตน และบริษัทกู้ดเยียร์ โดยมีปริมาณการใช้ในประเทศสูงถึงปีละประมาณ 134,194 คัน หรือ 17 ล้านเส้น (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2548: ออนไลน์)

ในช่วงปี พ.ศ.2545 - 2546 ตลาดยางรถยนต์ของโลกได้มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง โดยเฉพาะบริษัทมิชลิน ซึ่งได้ใช้กลยุทธ์การสร้างแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ให้กับยางรถยนต์ของตน และพยายามแสดงให้เห็นว่ายางรถยนต์มิชลินดีค่าทั่วไป แต่เป็นสินค้าที่ผู้บริโภคต้องใช้กระบวนการตัดสินใจซื้อที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากการหาซื้อยางรถยนต์ราคาถูกเนื่องจากเป็นสินค้าที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยจากกลยุทธ์ทางการตลาดนี้ทำให้มิชลินประสบความสำเร็จอย่างงดงามในขณะนั้น (Business Week, กันยายน 2545)

จากการที่รัฐบาลได้วางแผนยุทธศาสตร์ให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจเพื่อเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) และเอเชียใต้ (Bay of Bengal Initiative for Multi - Sectoral Technical and Economic Cooperation : BIMSTEC) (สำนักงบประมาณ, 2548: ออนไลน์) ทำให้จังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมืองเป็นแหล่งรวมธุรกิจที่สำคัญ และเป็นบริเวณที่มีความหนาแน่นของประชากรมากกว่าอำเภออื่น ๆ คือประมาณร้อยละ 16 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่, 2548 : ออนไลน์) โดยมีปริมาณรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่จดทะเบียนแล้วเพิ่มขึ้นทุกปีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 - 2546 (สำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่, 2548: ออนไลน์) ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อปริมาณความต้องการซื้อยางรถยนต์ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลเนื่องจากการเปลี่ยน การซ่อมแซมหรือการซื้อเพื่อเป็นอะไหล่สำรอง

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ ได้มุ่งศึกษาเฉพาะตลาดยางทดแทนหรือยางอะไหล่ เนื่องจากเป็นตลาดสำหรับผู้บริโภคโดยทั่วไป ซึ่งผู้บริโภคมีอำนาจในการตัดสินใจเลือกซื้อได้ด้วยตนเอง โดยจะศึกษากระบวนการตัดสินใจซื้อยางรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภค ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อของผู้บริโภค ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมยางรถยนต์และธุรกิจค้าปลีกยางรถยนต์และยางอะไหล่ รวมทั้งธุรกิจการซ่อมบำรุงรถยนต์ในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำไปวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับการออกแบบและเลือกจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อยางรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงกระบวนการตัดสินใจซื้อยางรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้วางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับการออกแบบและเลือกจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ผลิตในอุตสาหกรรมยางรถยนต์ ธุรกิจค้าปลีกยางรถยนต์ และยางอะไหล่ รวมทั้งธุรกิจการซ่อมบำรุงรถยนต์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

นิยามศัพท์

กระบวนการตัดสินใจซื้อ หมายถึง ขั้นตอนในการตัดสินใจของผู้บริโภคในด้านการตระหนักถึงความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินทางเลือกก่อนการซื้อ การอุปโภคบริโภค การประเมินทางเลือกหลังซื้อ การจัดการกับสิ่งเหลือใช้

ยางรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หมายถึง ยางรถยนต์ที่ใช้สำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลชนิดไม่เกิน 7 คน เพื่อใช้ในการเปลี่ยนหรือทดแทนยางเส้นเดิมหรือเป็นยางอะไหล่สำรองที่เก็บไว้ใช้ยามฉุกเฉิน

รถยนต์นั่งส่วนบุคคล หมายถึง รถยนต์นั่งส่วนบุคคลชนิดไม่เกิน 7 คน ประกอบด้วยรถยนต์ห้าประเภท คือ เก๋งตอนเดียว เก๋งสองตอน เก๋งสองตอนแวน นั่งสองแถวและนั่งสองตอนท้ายบรรทุก ซึ่งแยกตามประเภทรถในการจดทะเบียน โดยกรมการขนส่งทางบก ตามระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนและภาษีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ พ.ศ. 2531 **ผู้บริโภค** หมายถึง ผู้ที่เคยซื้อยางรถยนต์สำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลชนิดไม่เกิน 7 คน ภายในระยะเวลาสองปี ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved